

تطبیق تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی هدایت و داستایفسکی با تأکید بر طبقه‌بندی اینه گرام

* رعنا محمد پور طالعی

تاریخ دریافت: ۹۷/۱/۱۴

** پروانه عادل زاده

تاریخ پذیرش: ۹۷/۴/۲۱

*** کامران پاشایی فخری

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی هدایت و داستایفسکی با تأکید بر طبقه‌بندی نه گانه «اینه گرام» است؛ که عبارت‌اند از: تیپ‌های کمال طلب، کمک‌گرا، موفق و بازیگر، رمان‌تیک محزون، مشاهده‌گر و فکور، وفاجو و وفاخو، خوشگذران، رئیس و میانجی؛ و هر کدام دارای ویژگی‌های خاصی می‌باشند. در این نوشتار، پنج داستان هدایت و یک رمان داستایفسکی بررسی می‌گردد. نظریه اینه گرام ساختاری است که به بررسی نه شخصیت اصلی انسان و روابط پیچیده درون آن می‌پردازد. این روش که از سوی پژوهشگران و روان‌شناسان آمریکایی مورد مطالعه و بررسی علمی و تجربی واقع شده است، ساختاری است که آن را پژوهشگری یونانی-روسی به نام /یونویج گوردجیف ترسیم کرده است و نتیجه پژوهش‌های او درباره فرهنگ، ادیان و فلسفه‌های اسطوره‌ای عرفانی است. روش پژوهش، توصیفی است و داده‌ها با توجه به تکنیک تحلیل محتوا، به شیوه کتابخانه‌ای و سندکاوی بررسی شده است.

کلیدواژگان: تعریف شخصیت، رمان‌تیک محزون، تحول درونی، جستوجوگر.

* دانشجوی کارشناسی ارشد ادبیات تطبیقی مؤسسه آموزش عالی چرخ نیلوفری آذربایجان تبریز- ایران.

** عضو هیأت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران(دانشیار).

Adelzadehparvanhe@yahoo.com

*** عضو هیأت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران(دانشیار).

نویسنده مسئول: پروانه عادل زاده

مقدمه

بهتر است قبل از شروع مقاله که حول محور روی تیپ‌شناسی شخصیت نه گانه «اینه گرام» می‌چرخد، نگاهی به پیشینه شخصیت در ادبیات داستانی و تاریخچه اینه گرام داشته باشیم:

تورات از کهن‌ترین متون داستانی جهان است که در آن تمام حرف‌ها از طریق، شخصیت گفته شده است. در ادبیات فارسی «شاہنامه» فردوسی نخستین کتابی است که به طور جدی به شخصیت‌های داستانی و جزئیات آن‌ها توجه کرده است. بسیاری از کاراکترهای داستان‌های «شاہنامه» به معیارهای شخصیت‌پردازی در ادبیات امروز جهان بسیار نزدیک هستند این شخصیت‌ها واجد خصلت‌های اجتماعی، روانی و فکری ویژه و منحصر به فردی می‌باشند که در برابر حوادث، واکنش‌ها و رفتارهایی مطابق شخصیت خود بروز می‌دهند.

در طول تاریخ همواره انسان‌ها علاقه‌مند بودند که خود و دیگران را بهتر بشناسند چراکه شناخت انسان و نحوه تربیت او جزء مهم‌ترین وظایف کلیه رشته‌های علوم انسانی می‌باشد. اینه گرام تکنیکی باستانی برای طبقه‌بندی انواع شخصیت است که نقطه شروع آن به دست کم ۲۵۰۰ سال قبل باز می‌گردد. گفته می‌شود که سرچشمه آن در سرزمین خاور و نزد صوفی مسلمکان بوده است، اما اولین بار عارفی ارمنی تبار به نام جرج ایوانویچ گورجیوف بود که به این مکتب انسجام و سر و سامان داد، و فردی به نام نارن جو مکتب اینه گرام را با علم روان‌شناسی تلفیق کرده و به وسیله یافته‌های جدید قرن بیستم ساختار علمی‌تری به این مکتب داده، از این رو زمینه برای تحقیقات نیز فراهم شده است.

پیشینه پژوهش

در خصوص هدایت و داستایفسکی و آثارشان، مقالات و کتاب‌ها و پایان نامه‌هایی نوشته شده است. اما تا کنون پژوهشی در خصوص تیپ‌های شخصیتی هدایت و داستایفسکی بر اساس تیپ‌های شخصیتی نه گانه انجام نشده. در زیر به برخی از پژوهش‌ها اشاره می‌شود:

- ۱- «تحلیل داستان « حاجی آقا » صادق هدایت بر اساس نظریه بازتاب واقعیت» از محدثه هادوی و علی تسلیمی(جامعه‌شناسی هنر و ادبیات، سال چهارم، شماره اول، بهار و تابستان ۹۱، صص ۷۲-۵۳)
- ۲- «تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی صادق هدایت با تأکید بر طبقه‌بندی اینه گرام» از سید احمد پارسا و اقبال مرادی(فصلنامه تخصصی مطالعات داستانی، سال اول، شماره سوم، بهار؛ ۱۳۹۲)
- ۳- «بررسی شخصیت‌های رمان میرامار بر اساس مکتب اینه گرام» از شکرالله پورالخاک و زهرا سلجوچی(هشتمین همایش پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی بهمن ۱۳۹۴: ۵۰۹-۴۹۵)
- ۴- «قد شخصیت در آثار داستانی هدایت» از ناصر علیزاده و طاهره نظری انامق(زبان و ادب فارسی نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تبریز سال ۵۴، پاییز و زمستان ۸۹، شماره مسلسل ۲۲۰)

تعريف داستان

برای داستان تعاریف زیادی گفته شده است، که در این مقاله به چند تعریف اشاره می‌کنیم:

«» داستان " را به یک معنی نوشته‌ای بدانیم که در آن ماجراهای زندگی به صورت حوادث مسلسل گفته شود. این طرز تلقی از داستان بدان شمولی وسیع خواهد داد، بدین معنی که داستان هم شامل حکایت و افسانه و اسطوره (خواه منظوم و خواه منثور) خواهد بود و هم شامل قصه به معنای امروزی آن (یعنی رمان) «قصه نویسی، ۴۰: ۱۳۶۲). «داستان حرکت است. قصه قصه است چون از فرایند تغییر می‌گوید. وضعیت یک انسان تغییر می‌کند. یا خود او به نحوی تغییر می‌کند یا تلقی ما از او تغییر می‌کند. این‌ها حرکت‌های اساسی داستان‌اند» (عناصر داستان، ۱۶: ۱۳۹۳).

عناصر اصلی داستان

۱- کشمکش (Conflict)

۲- طرح (Plot)

۳- فضاسازی داستان (Setting)

۴- شخصیت‌پردازی (Characterization)

۵- دیالوگ (Dialogue)

۶- زاویه دید (Point Of View)

در این مقاله قصد بر آن است بررسی تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی را در آثار هدایت و داستایفسکی بررسی کنیم و وجوده اشتراک و افتراءشان را پیدا کنیم. بنابراین از عناصر داستان فقط شخصیت‌پردازی را مورد بحث و بررسی قرار می‌دهیم.

تعريف شخصیت

برای شخصیت تعاریف زیادی گفته شده است، چه مربوط به شخصیت آدمی از نظر روان‌شناسی، چه از دید جامعه‌شناسی و چه شخصیت در داستان‌ها گفته شده شخصیت یک فرد از سه چیز تکامل می‌یابد: توارث، تعلیم و تربیت، محیط(مادی و معنوی). با توجه به این عوامل «شخصیت عبارت است از مجموعه غاییز و تمایلات و صفات و عادات فردی، یعنی مجموعه کیفیات مادی و معنوی و اخلاقی‌ای که حاصل عمل مشترک طبیعت اساسی و اختصاصات موروثی و طبیعت اکتسابی است و در اعمال و رفتار و گفتار و افکار فرد جلوه می‌کند و وی را از دیگر افراد متمایز می‌سازد»(هنر داستان‌نویسی، ۱۳۶۵: ۲۶۰).

«در طی چند دهه گذشته سیستم اینه گرام (Enneagram) یا تیپ‌های شخصیتی نه گانه توجه بسیاری از پژوهشگران علوم روانی و روان‌شناسان برجسته را به خود جلب کرده است. اینه گرام یک شکل هندسی است که نه شخصیت اصلی انسان و روابط پیچیده آن را ترسیم می‌کند. کلمه اینه گرام از یونان باستان آمده (نه = Ennea و شکل = gram) که تجزیه و تحلیلی است از عقل عرفانی ادیان مختلف در هزاران سال گذشته»(بررسی شخصیت‌های رمان میرامار بر اساس مکتب انجیگرام، ۱۳۹۴: ۴۹۶).

مشخصات هر تیپ به شرح زیر است:

۱. **تیپ یک «کمال طلب»:** «افراد تیپ کمال طلب از نظر اخلاقی قوی هستند و از خود و دیگران انتقاد کرده و از واژه‌های باید و حتماً خیلی استفاده می‌کنند. منظم و طرفدار قانون، طرفدار واعظ بودن و موعظه اخلاقی‌اند، اما حرف و عملشان یکی نیست، جدی و خشک، تمیز و مرتب، دقیق و وقت‌شناس، خوش قول و... هستند»^(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نُه گانه، ۱۳۸۷: ۸۷؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۲۵). این افراد به دنبال کامل بودن در همه چیز هستند و از ناکامل بودن خود سرخورده‌اند. ایده‌آلیست هستند و هر قدر هم پیشرفت کنند باز راضی نمی‌شوند. این افراد معمولاً عصبی و بی‌صبر هستند. این افراد در بهترین حالت عاقل، فهمی، واقع‌گرا، ممتاز هستند و حتی می‌توانند از نظر اخلاقی یک قهرمان باشند.

۲. **تیپ دو «کمک‌گرا و دهنده، مهربان و مهرطلب»:** «افراد این تیپ می‌خواهند مأوا و پناه همه باشند. دست و دلباز هستند و می‌خواهند تأیید شوند و از طرد شدن واهمه دارند. از تنها‌بی می‌ترسند؛ چون در تنها‌بی کسی نیست تأییدشان کند. لذا خود را تکذیب می‌کنند تا بتوانند مورد قبول واقع شوند. مغفولند؛ چون فکر می‌کنند همه به آن‌ها نیازمندند»^(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نُه گانه، ۱۳۸۷: ۱۱؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۳۵) نیاز به محبت و توجه دارند. قادر به نه گفتن، نیستند، افرادی وابسته و متکی به دیگران‌اند؛ در بیان نیازهای خود مشکل دارند. این افراد در بهترین حالت خود خواه نبوده و بشر دوست هستند.

۳. **تیپ سه «بازیگر، موفق و موفقیت طلب»:** «افراد تیپ سه خود را همنگ جماعت می‌کنند. از جمله خصوصیات آن‌ها خوش‌فکری، خونسردی، و موفق بودن است. سریع حرف می‌زنند و در مقاعد کردن دیگران استادند. بیش‌تر اهل عمل‌اند تا حرف. به دنبال پول و ثروت هستند. برای اینکه رهبر و همه کاره شوند، به کار زیاد و شغل‌های پر دردسر علاقه دارند. ظاهر پسندند و پیری را فاجعه می‌پنداشند»^(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نُه گانه، ۱۳۸۷: ۱۳۳؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۴۶) در این افراد این خطر وجود دارد که توجه به کار و موفقیت و رقابت با دیگران بیش از توجه به خود و خانواده‌اش اهمیت پیدا کند.

۴. تیپ چهار «فردگرا، رمانتیک محزون، خیال‌پرداز و هنر دوست»: «تیپ چهار به تیپ افسرده مشهورند؛ هر روز خُلقی مختلف دارند. نیمه خالی لیوان را می‌بینند و زیاد در خود فرو می‌روند. احساس غم آن‌ها با دیگران فرق دارد و غم خود را به شادی دیگران ترجیح می‌دهند؛ زیرا فکر می‌کنند که غم‌شان از روی آگاهی است. عشق‌های به وصال نرسیده را دوست دارند. اعتماد به نفس پایینی دارند. حسرت خوردن برای هر چیز را مهم‌تر از اصل آن چیز می‌دانند و همیشه ناراضی‌اند. کمتر در زمان حال و بیشتر در زمان گذشته و آینده سیر می‌کنند و زندگی را یکنواخت و کسل کننده می‌دانند. از عدم توجه آسیب می‌بینند و در دوستی با دیگران، نکات منفی آن‌ها را بسیار بزرگ می‌کنند؛ در نتیجه احتمال به هم خوردن رابطه دوستی آنان با دیگران زیاد است. در ارتباط با جنس مخالف با رقیبان‌شان رقابت می‌کنند و می‌ترسند کسی در نظر زوچش جذاب‌تر از او جلوه کند. تمایل به شوخی‌های آزار دهنده دارند و احساس خود را در هنر رقص و تئاتر و ادبیات نشان می‌دهند. امور تاریک و ممنوع را دوست دارند. آن‌ها به حیوانات نیز علاقه دارند» (روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه گانه، ۱۳۸۷: ۱۵۳؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۵۵). این افراد در بین نه تیپ اینه گرام حساس‌ترین تیپ شخصیتی را دارند.

۵. تیپ پنج «مشاهده‌گر و فکور، جست‌وجوگر و کناره‌گیر»: «افراد این تیپ قبل از عمل فکر می‌کنند؛ همیشه از جزئیات سؤال می‌کنند؛ توانایی فکری قوی دارند و بدون هیچ چشم‌داشتی به دیگران کمک می‌کنند. سر از هر چیزی در می‌آورند. بیشتر آنان عینکی هستند. فیلسوفان و مخترعان در این تیپ‌اند. تلاش اینان کسب دانش است؛ چون برای‌شان قدرت می‌آورد. عاشق سفرند؛ اما گوشه‌گیرند تا در گوشنهنشینی خود فقط فکر کنند؛ و اغلب خشک و سرد و مغروزند» (روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه گانه، ۱۳۸۷: ۱۷۵؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۶۹).

۶. تیپ شش «وفاجو و وفاخو»: «افراد این تیپ ایمانشان را به مراجع قدرت از دست داده‌اند. محافظه‌کارند؛ چون در شک و دودلی‌ها نمی‌توانند زود تصمیم بگیرند. برای جان سالم به در بردن می‌جنگند نه موفقیت؛ چون موفقیت می‌تواند برای آن‌ها احساس خطر به همراه بیاورد و فکر می‌کنند موفقیت‌های آنان حسادت منابع قدرت را

برمی‌انگیزد. اگر بخواهیم آن‌ها را تشویق کنیم، باید از آن‌ها کمی هم انتقاد کنیم تا بدبین نشوند. یک فرد تیپ شیشی همیشه نیمه خالی لیوان را می‌بیند و تاریکترین وضعیت را پیش‌بینی می‌کند. برای دیگران موقعیت موفقیت را ایجاد می‌کند تا نیروهای پشتیبانی برای خود پیدا کنند»(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه گانه، ۱۳۸۷: ۱۹۵)؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، (۱۳۸۵: ۸۰) این افراد به همه چیز سوء ظن دارند. افرادی محاط هستند. می‌خواهند بدانند که در ذهن دیگران راجع به آن‌ها چه می‌گذرد. عموماً اضطراب دارند و دوست دارند وظیفه آن‌ها در جایی که هستند مشخص و تعریف شده باشد.

۷. **تیپ هفت «خوشگذران»:** «افراد این تیپ، زندگی را در لذت خویش جست‌وجو می‌کنند و خوشبین و نشاط انگیزنند. خصوصیات بارز این افراد، طنازی، شوخ‌طبعی، و خوشحال بودن است و برای همراهی خوب‌اند. اینان پیروان نظرات اپیکورند؛ یعنی، زندگی عاقلانه را زندگی پُر لذت می‌دانند. ماجراجو هستند و با اینکه متخصص نیستند؛ دوست دارند؛ یعنی در خوردن، آشامیدن و لذات جنسی افراط می‌کنند. اعتماد به نفس بالایی دارند؛ و درگیر احساسات نمی‌شوند»(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه گانه، ۱۳۸۷: ۲۱۷؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۸۹) این افراد در بین نه تیپ اینه گرام برون‌گرا ترین شخصیت را دارند.

۸. **تیپ هشت «رئیس، رهبر و مدیر»:** «افراد این تیپ دارای قدرت بدنی هستند. به هیچ کس جز خودشان اعتماد نمی‌کنند. بر این باورند که فرد قوی مورد احترام است. اگر کسی ضعیف باشد، او را حمایت می‌کنند. زندگی بدون درگیری برای‌شان کسالت‌آور است. از همکاران خود برای رسیدن به اهداف خود استفاده می‌کنند. از دیگران درخواست‌های اخلاقی دارند اما خودشان اصلاً رعایت نمی‌کنند. به ورزش‌های رزمی علاقه دارند؛ و در خوشی‌ها افراط می‌کنند»(روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نه گانه، ۱۳۸۷: ۲۳۷؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۹۸). تمایل به دیکتاتور بودن دارند. بسیار کنترل کننده هستند و آمرانه با دیگران رفتار می‌کنند.

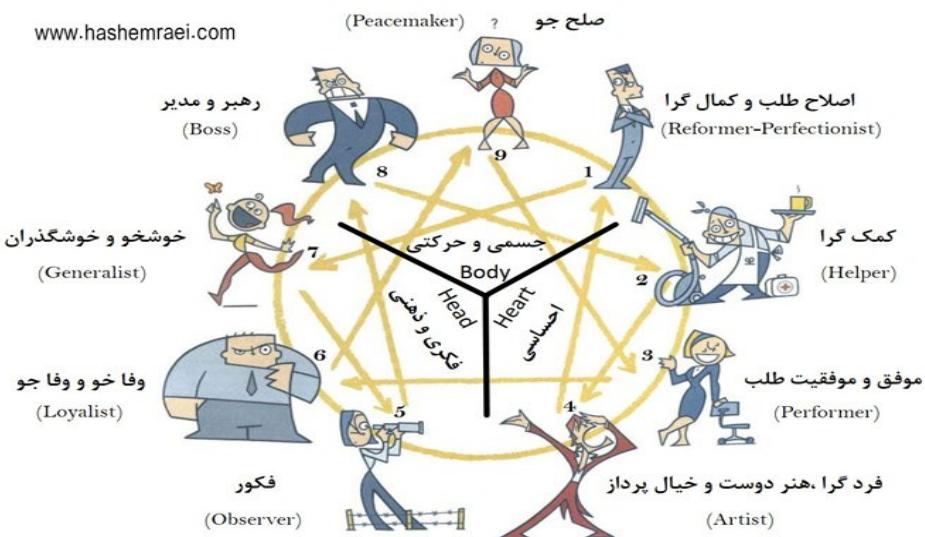
۹. **تیپ نه «میانجی صلح جو و صلح طلب»:** «این افراد به تیپ‌های سه و شیش گرایش دارند؛ چون هم مظهر موافقت‌اند و هم ضد مراجع قدرت. این افراد میان توجه

خواستن از دیگران و تمایل به دیگران در تناقض و تضاد هستند و زندگی تکراری و یکنواختی دارند. انگیزه‌ای قوی ندارند و در انجام کارها هرچند از نظر فیزیکی خسته نشده‌اند؛ احساس خستگی می‌کنند و به راحتی از کارها می‌برند و به کاری دیگر می‌پیوندند. میل زیادی به تماشای مغازه‌ها و خرید کردن دارند. خوب کار می‌کنند و مایل به کسب شهرت نیز نیستند. تمایل شدیدی به حفظ صلح دارند و همیشه در حد اعتدال‌اند؛ به علایق جزئی و ثانویه بیشتر می‌پردازند تا علایق اصلی. تنبلی تنها گناه افراد این تیپ است» (روان‌شناسی تیپ‌های شخصیتی نُه گانه، ۲۵۹: ۱۳۸۷؛ مهارت‌های تیپ‌شناسی، ۱۳۸۵: ۱۱۰).

نکته جالب توجه این که نُه گروه شخصیتی به سه گروه یا مثلث تقسیم می‌شوند و در درون هر مثلث، هر تیپ به ویژگی‌های بعضی تیپ‌ها نیز گرایش دارد که اصطلاحاً به آن بال یا وینگ می‌گویند. این مثلث‌ها به شرح زیر است:

۱. مثلث اراده که شامل تیپ‌های یک، هشت و نُه است.
۲. مثلث قلب یا احساسات که شامل تیپ‌های دو، سه و چهار می‌باشد.
۳. مثلث مغز یا تفکر که شامل تیپ‌های پنج، شیش و هفت است.

www.hashemraei.com

تجزیه و تحلیل

در پژوهش حاضر پنج داستان از صادق هدایت (بوف کور، سه قطره خون، داش آکل، علویه خانم، حاجی آقا) و یک رمان از فیودور داستایفسکی (قمارباز) بر اساس طبقه‌بندی اینه گرام تجزیه و تحلیل می‌گردد.

داستان «حاجی آقا» با هفت شخصیت و رمان «قمارباز» با شیش شخصیت بیشترین تعداد شخصیت و داستان‌های «بوف کور»، «سه قطره خون»، «داش آکل»، و «علویه خانم» با کمترین شخصیت در جدول‌های یک و دو مورد بررسی واقع شده است.

در این پژوهش در مجموع هجده شخصیت بر اساس طبقه‌بندی اینه گرام بررسی شده است که در این مجال، به بررسی شخصیت‌های داستانی مورد نظر می‌پردازیم.

«در آثار هدایت به صورت مستقیم و غیر مستقیم با مرگ‌اندیشی روبه‌رو می‌شویم. در داستان‌های رئالیستی او با پدیده مرگ مواجهیم؛ مانند مرگ داش آکل و همچنین در داستان‌های سوررئالیستی مانند مرگ زن لکاته، اما در داستان‌های سوررئالیستی بیشتر است مثلاً «بوف کور» اصولاً بوف یا جغد که در ویرانه‌ها زندگی می‌کند پرندۀ بدشگونی است که پیام‌آور مرگ و زندگی است» (بررسی بدینی، یأس و نهیلیسم در افکار ابوالعلاء

معربی و صادق هدایت، ۱۳۹۶: ۱۲۸)

«مرگ‌اندیشی صادق هدایت ریشه در دوران کودکی اش دارد. ایشان در دوران ابتدائی زمانی که در مدرسه علمیه درس می‌خواند، روزنامه دیواری به نام «نداي موت» منتشر کرد و همچنین در ۲۴ سالگی قطعه‌ای در برلین به نام «مرگ» منتشر کرد و این تنها منحصر به یک فکر باقی نمی‌ماند و در واقع نوعی وسوسات نسبت به مرگ دارد که منجر به نوعی اشتیاق سوزان که قابل کنترل نیست می‌شود و خودش دست به کار می‌شود و در دوران جوانی چند بار خودکشی می‌کند که موفق نمی‌شود اما بالآخره موفق به خودکشی می‌شود» (شناختنامه صادق هدایت، ۱۳۷۹: ۳۸۶).

تیپ راوی داستان بوف کور
رمان‌تیک محزون
الف) افسرده، گوشه‌گیر، منزوی، ناراضی

در داستان «بوف کور» پی بردن به شخصیت راوی کاری آسانی نیست، با اینکه او «اسرار درون» خود را ظاهراً فاش می‌کند، باز هم «هر کس از ظن خود» ممکن است یار او شود. اما در یک مورد شکی نمی‌توان داشت: «راوی آدمی غیر عادی است و خود او هم کاملاً از غیر عادی بودن خود آگاه است» (بوف کور هدایت، ۱۳۷۳: ۴۹).

همانندی شخصیت راوی، کوشش برای رسیدن به خودآگاهی و شناخت هویت خویش است. همه نگرانی راوی «بوف کور» این است که به قول خودش: «فردا بمیرم و هنوز خود را نشناخته باشم ... و اگر حالاً تصمیم گرفتم که بنویسم، فقط برای این است که خودم را به سایه‌ام معرفی بکنم» (بوف کور: ۱۳۸۳: ۱۰).

راوی گوشه‌گیر است: «از حسن اتفاق، خانه‌ام بیرون شهر، در یک محل ساکت و آرام- دور از آشوب و جنجال زندگی مردم- واقع شده، اطراف آن کاملاً مجزاً و دورش خرابه است» (همان: ۱۲)

«حالت افسرده و شادی غم انگیزش، همه این‌ها، نشان می‌داد که او مانند مردمان معمولی نیست،...» (همان: ۱۶)

«هوا هنوز تاریک روشن بود، خفقان قلب داشتم؛ به نظرم آمد که سقف روی سرم سنگینی می‌کرد، دیوارها بی‌اندازه ضخیم شده بود و سینه‌ام می‌خواست بترکد. دید چشم کدر شده بود، مدتی به حال وحشت زده به تیرهای اتاق خیره شده بودم، آن‌ها را می‌شمردم و دوباره از سر نو شروع می‌کردم» (همان: ۹۱)

راوی ناراضی است: «می‌دیدم که درد و رنج وجود دارد ولی خالی از هرگونه مفهوم و معنی بود. من میان رجال‌ها یک نژاد مجھول و ناشناس شده بودم، به طوری که فراموش کرده بودند که سابق بر این جزو دنیای آن‌ها بوده‌ام. چیزی که وحشت‌ناک بود، حس می‌کردم که نه زنده زنده هستم و نه مرده مرده، فقط یک مرده متحرک بودم که نه رابطه با دنیای زنده‌ها داشتم و نه از فراموشی و آسایش مرگ استفاده می‌کردم» (همان: ۸۶)

ب) کمک‌گرای و دهنده

۱. ب) ترجیح عشق بر نیاز

«برای اولین بار در زندگی ام احساس آرامش، ناگهان تولید شد. چون دیدم این چشم‌ها بسته شده، مثل اینکه سلاتونی که مرا شکنجه می‌کرد و کابوسی که با چنگال

آهنینش درون مرا می‌فشد، کمی آرام گرفت. صندلی خودم را آوردم، کنار تخت گذاشتم و به صورت او خیره شدم؛ چه صورت بچه‌گانه، چه حالت غریبی! آیا ممکن بود که این زن، این دختر یا این فرشته عذاب-چون نمی‌دانستم چه اسمی رویش بگذارم- آیا ممکن بود که این زندگی دوگانه را داشته باشد؟ آنقدر بی تکلیف؟ حالا من می‌توانستم حرارت تنش را حس بکنم و بوی نمناکی که از گیسوان سنگین سیاهش متصاعد می‌شد، ببوسم. نمی‌دانم چرا دست لرزان خودم را بلند کردم، چون دستم به اختیار خودم نبود- و روی زلفش کشیدم، زلفی که همیشه روی شقیقه‌هایش چسبیده بود. بعد انگشتاتم را در زلفش فرو بردم»(همان: ۲۵)

۲. ب) تنوع طلب

راوی به توصیف خصائص یا در واقع «رذائل» لکاته می‌پردازد و به دنبال آن احساسات خود را نسبت به او بیان می‌کند:

«بعد از آنکه فهمیدم او فاسق‌های جفت و تاق دارد و شاید به علت اینکه آخوند چند کلمه عربی خوانده بود و او را در تحت اختیار من گذاشته بود، از من بدش می‌آمد- شاید می‌خواست آزاد باشد-»(همان: ۶۱)

«از هر کسی که شنیده بودم خوشش می‌آمد، کشیک می‌کشیدم، می‌رفتم هزار جور خفت و مذلت به خودم هموار می‌کردم، با آن شخص آشنا می‌شدم، تملقش را می‌گفتم و او را برایش غر می‌زدم و می‌آوردم؛ آن هم چه فاسق‌هایی: سیرابی فروش، فقیه، جگرکی، رئیس داروغه، مُفتی، سوداگر، فیلسوف که اسمها و القابشان فرق می‌کرد، ولی همه شاگرد کله‌پز بودند. همه آن‌ها را به من ترجیح می‌داد...! می‌خواستم طرز رفتار، اخلاق و دلربایی را از فاسق‌های زنم یاد بگیرم ولی جاکش بدیختی بودم که همه احمق‌ها به ریشم می‌خندیدند...»(همان: ۶۲)

د) الگوی هل دادن به گذشته و آینده، زندگی تکراری

«بوف کور رمانی واحد و منسجم و بسامان است که از دو قصه مرتبط با یکدیگر ترکیب یافته است: یکی قصه راوی و فرشته؛ دیگری قصه راوی و لکاته. قصه اولی در «حال حاضر»، یعنی در تهران حدود سال ۱۳۰۰ اتفاق می‌افتد؛ و قصه دوم در روزگار

قدیم، در شهر ری پیش از مغول، که به روایاتی که به ما رسیده شهری بزرگ و زیبا و پیشرفته و پر جمعیت بود» (بوف کور هدایت، ۱۳۷۳: ۱۳).

«از کجا باید شروع کرد؟ چون همه فکرهایی که عجالتاً در کلهام می‌جوشد، مال همین الان است. ساعت و دقیقه و تاریخ ندارد؛ یک اتفاق دیروز ممکن است برای من کهنه‌تر و بی تأثیرتر از یک اتفاق هزار سال پیش باشد» (بوف کور، ۱۳۸۳: ۴۹)

تیپ راوی داستان سه قطربه خون

رمانیک محزون

بزرگ‌ترین کنش در داستان «سه قطربه خون» کشن گربه به عنوان رمزی از "نفس امّاره" یا "لکاته" درون آدمی است. در این داستان، سه کس قصد گربه می‌کنند. نخستین شخصیت «ناظم تیمارستان» است:

«همین که حیوان از درخت کاج جلو پنجره‌اش بالا رفت، به قراول دم در گفت حیوان را با تیر بزند» (سه قطربه خون، ۱۳۱۱: ۱۲)

دومین نفر، «سیاوش» است که چون گربه نر سه بار مزاحم گربه ماده او شده، سه بار به او شلیک کرده:

«تیر که خالی شد، صدای گربه را شنیدم و سه قطربه خون از بالا چکید» (همان: ۱۹) و سومین روایت شلیک، از زبان راوی است:

«نشاید گربه‌ای، قناری همسایه را گرفته بوده و او را با تیر زده‌اند» (همان: ۲۰)

تیپ راوی داستان داش آکل

الف) آرمان‌گرا

داش آکل تراژدی رویارویی نیروهای اهورایی با اهریمنی جامعه است و هرجا این دو نیرو در برابر هم قرار گیرند، تقابل و مواجهه کسان داستان حتمی است:

«همه اهل شیراز می‌دانستند که "داش آکل" و "کاکا رستم" سایه یکدیگر را با تیر می‌زنند» (سه قطربه خون، ۱۳۱۱: ۳۸)

هدایت در چند خط- که در اصطلاح داستان نویسی به آن "سطرهای چشمک زن" می‌گویند- به علل و اسباب این برخورد محتوم می‌پردازد. در نخستین صحنه "داش آکل" به "کاکا رستم"- که میدان را خالی از غیر دیده و گرد و خاک می‌کرده- می‌گوید:

«کاکا، مردت خانه نیست؟ خودت را زده‌ای به لاتی؛ خجالت هم نمی‌کشی. این هم یک جور گدایی است که پیشه خودت کرده‌ای. هر شبه خدا جلو راه مردم را می‌گیری. به پوریای ولی قسم، اگر دو مرتبه بد مستی کردی، سبیلت را دود می‌دهم... آن وقت کاکا رستم دمش را گذاشت روی کولش و رفت؛ اما کینه داش آکل را به دلش گرفته بود و پی بهانه می‌گشت تا تلافی کند»(همان: ۳۹)

«از طرف دیگر داش آکل را همه اهل شیراز دوست داشتند، چه او در همان حال که سرذک را فرق می‌کرد، کاری به کار زن‌ها و بچه‌ها نداشت؛ بلکه بر عکس با مردم به مهربانی رفتار می‌کرد و اگر اجل برگشته‌ای با زنی شوختی می‌کرد یا با به کسی زور می‌گفت، دیگر جان به سلامت به در نمی‌برد. اغلب دیده می‌شد که داش آکل از مردم دستگیری می‌کرد؛ بخشش می‌کرد و اگر دنگش می‌گرفت، بار مردم را به خانه‌شان می‌رسانید»(همان: ۴۰)

نکته دیگر در شخصیت‌پردازی آرمان‌گرایانه او، تقابل احساس عاشقانه و شخصی نسبت به "مرجان" با مسئولیتی است که در قبال خانواده "حاجی صمد" دارد. او این اندازه بلند نظری و جوان‌مردی در خود سراغ دارد که بر آتش دل، آبی از شکیبایی بپاشد تا به خردگیران، مجال حرف گرفتن ندهد:

«از روزی که مرجان را دید، در زندگی اش تغییر کلی روی داد. از یک طرف خودش را زیر دین مرده می‌دانست و زیر بار مسئولیت رفته بود؛ از یک طرف دیگر دلباخته مرجان شده بود»(همان: ۴۵)

این ویژگی‌هاست که وی را تا سطح "قهرمان" فرا می‌برد: در چشم مردم بزرگش می‌دارد و چون ناجوان‌مردانه کشته می‌شود، «هم مرجان- که از عشق او آگاه شده- می‌گرید و هم همه اهل شیراز»(همان: ۵۴)

ب) رمانیک محزون

در شخصیت‌پردازی داستان «داش آکل»، دو شخصیت "داش آکل" و "کاکا رستم" خصلت تیپیک هستند. "کاکا رستم" فرد نیست؛ نماینده یک گروه انگلی، آزمد، غیر مولّد، سورچران و به تعبیری "خر پاردم دراز و خوش علف" است. او شخصاً در برابر "داش آکل" قرار نمی‌گیرد. او پیش کرده یک گروه حقیر اجتماعی دیگر است. می‌دانیم که "حاجی صمد" نامی از اعیان شهر "داش آکل" را به عنوان قیّم و وصیّ خانواده خود در اموال و املاکش قرار داده است. این تصمیم سبب می‌شود که منافع آن گروه انگلی و فرصت طلب بد نام از دست برود:

«همه داش‌ها و لات‌ها- که با او همچشمی داشتند- به تحریک آنان- که دستشان از مال حاجی کوتاه بود، دو به دستشان افتاده برای داش آکل لغز می‌خوانند و حرف او نقل مجالس و قهوه خانه شده بود. هر روز صبح که بلند می‌شد، به فکر این بود که درآمد املاک حاجی را زیادتر بکند. زن و بچه‌های او را در خانه کوچک‌تر برد؛ ... دارایی او را به جریان انداخت و از صبح تا شام مشغول دوندگی و سرکشی به... و املاک حاجی بود»(همان: ۴۵). در "داش آکل" خواننده با گریه "مرجان" پس از کشته شدن ناجوانمردانه او، درمی‌یابد که نخست، "مرجان" نیز "داش آکل" را با وجود سن و سال زیاد و زخم‌های چپ اندر راست صورت، دوست می‌داشته و دوم، شکست "داش آکل" در کشاکش با "کاکا رستم" اختیاری بوده است، زیرا از این پس دلیلی برای ادامه زندگی "قهرمان" وجود ندارد. قهرمان با ایفای نقش و اتمام مأموریت خطیر خود، باید بمیرد یا از میانه برخیزد. او در رویارویی با رقیب، از خود شور و حرارتی نشان نمی‌دهد؛ حتی یک بار به حریف اجازه می‌دهد از نو قمه خود را- که از دستش افتاده- «بردارد به شرط اینکه این دفعه غرص‌تر نگه داری»(همان: ۵۳). این "مرگ اختیاری" دقیقه‌ای است که خواننده باید به آن برسد.

ج) موفق و بازیگر

تیپ "قهرمان" و "جوانمرد" از نوع "داش آکل" نیست. "داش آکل" گذران و اسباب معاش دارد؛ ملاک زاده است و به فراخی زندگی می‌کند(همان: ۴۴). "داش آکل" نمی‌تواند مسئولیت خانوادگی و اجتماعی قبول کند.

تحول درونی و رسیدن به نوعی خودآگاهی

تحول "داش آکل" تحولی عشقی- عاطفی است و به خاطر منش "فتوت" و "آزادگی‌اش"، نمی‌خواسته خود را به زن و زندگی وابسته کند. ازدواج نکردن او عمدتاً در "وارستگی" او ریشه دارد و خودآگاهانه است.

تیپ راوی داستان علویه خانم

الف) گردآلودگان فقر

شماره آثاری که هدایت درباره تهییدست‌ترین قشر جامعه نوشته اندک نیست؛ اما یکی از طبیعت گرایانه‌ترین و خشن‌ترین داستان‌های وی بی‌گمان «علویه خانم» است که برای نخستین بار در ۱۳۱۲ و سپس همراه «ولنگاری» در ۱۳۲۳ منتشر شده است. «علویه خانم» غمنامه زن بدخت ایرانی است که در دوازده سالگی به صیغه رفته و پس از دو بار حاملگی برای سومین بار، طلاق داده شده است. فضای چیره بر این داستان ناتورالیستی، چنان خشن، وحشتناک و تأسف آور است که مدت‌ها پس از مطالعه همچنان در ضمیر خواننده باقی می‌ماند. داستان با صحنه‌ای از پرده‌داری جوان با شال و عمامه سبز، عبای شتری مندرس و نعلین گل آلود در سر راه سمنان- مشهد و کنار سقاخانه "ده نمک" آغاز می‌شود:

«این‌ها مصائبی بود که بر سر خاندان رسول آوردن [به پیشانی اش می‌زند و مردم هم از او تقليید می‌کنند]. حالا از این به بعد مختار میاد و اجر اشقيا رو کف دستشون می‌ذاره. اگر شيعيونی که اينجا واسطادن بخوان باقیشو ببین، نياز صاحب پرده رو می‌ذارن تو سفره... هر کی چراغ اولو رو شن بکنه، به همین فرق شکافته على اكير صد در دنيا و هزار در آخرت عوضش بده!» (علویه خانم، ۱۳۵۶: ۱۲، ۱۱)

ب) تیپ ظاهری

علویه خانم: چاق، موهای وزکرده، چشم‌های رک زده، شبیه مجسمه‌ها و بت‌های خونخوار و شهوانی سیاههای آفریقا، پلک‌های متورم، صورت کک مکی، پستان‌های درشت آویزان، چادر سیاه شرنده‌ای مثل پرده زنبوری، روبنده، چارقد آغبانو، شلوار دبیت، شلیته دندان موشی.

موچول: شال و عمامه سبز، عبای شتری مندرس، نعلین، صورت چاق و سرخ پر از جوش غرور جوانی، گوشه لب زخم.

ج) هوسران

فاجعه هوودار شدن زن - که پایه‌های حیات خانوادگی را سست می‌کند - پیوسته یکی از نشانه‌های پدرسالاری و کامخواهی مرد از یک سو و نگرانی زن نسبت به آینده خود و فرزندان در زندگی زناشویی ارزیابی شده است. با این همه، این داوری یک جانبه است. خستگی از کار و ملال زندگی مرد را، جاذبه‌های زیبایی شناختی، عاطفی و "آن" همسر باید از روح بزداید. زنان ما در گذشته به این ظرایف و دقایق اهمیتی نمی‌داده‌اند و خیلی زود به مادری برای فرزندان و کلفت یا "آقا بالا سر"ی برای شوهران تبدیل می‌شده‌اند. محدودیت‌های اخلاقی در جامعه بسیار بسته ما، فرصتی برای جبران مافات در بیرون از خانواده برای مرد به وجود نمی‌آورد؛ ناگزیر صیغه خواهی و هوو کشی به محیط حساس خانوادگی راه می‌یافت و زندگی را به جهنم تبدیل می‌ساخت. جنگ سرد هووها و رقابت برای جلب همسر داستانی دراز در زندگی سنتی ما در روزگار گذشته دارد. بیم از چشم افتادن و هشیاری برای خنثی‌سازی ترفندها و لطایف الحیل رقیب، ذهن را آشفته و بیمار می‌کند.

«آدم میباشد پیشونی داشته باشد، دخترم هم مثل خودم پیشونی نداره، پارسال که آوردمش مشد، شما دیده بودیش یه دختری بود ترگل و ورگل، یه خرمن گیس تو پشتیش خوابیده بود، از لپاش خون می‌چکید - اول صیغه عبدالخالق دلال شد - یه مرتیکه تریاکی گند دماغی بود که نگو - مرغ هرچی چاق تره کونش تنگ تره! با وجودی که پولش با پارو بالا می‌رفت ... خانم از هفته دوم دیدم یه صیغه دیگه هم آورده تو خونه ول کرده، با خودم شرط کردم پیسی بسرش بیاورم که تو داستونا بنویسن - ...»(همان: ۱۶).

د) بد دهن و بی اعتماد

«علویه چشم‌هایش گرد شده بود، فریاد می‌زد:» - زنیکه چاچولبازآپاردي، چه خبره؟ کولی قرشمال بازی در آوردى؟ کی مردت رو از چنگت در آورده! سر عمر! اون گه با اون گاله ارزونى! کونت رو با شاخ گاب جنگ انداختی، جلو دهنتو بگیر و گرنه هرکی بمن بهتون ناحق بزنه، خشتکشو در میارم.... پنجه باشی شاهده. دیشب من از تو اطاق جم

نخوردم. فضه باجی میانجی گری کرده صاحب سلطان نگاه پرکینه‌ای به فضه باجی انداخت: " - یه کلمه از مادر عروس گوش کنین، لنگه کفش کهنه علویه هم به‌صدا در او مد. پدر سوختیه سیاسگ!«(همان: ۳۲۰۳۳)

پ) خرافه پرستی

در مرافعه‌ای میان "علویه" و "یوزباشی" آمده:

- «یوزباشی: چون من در زندگی ام زیاد عرق خورده‌ام، می‌خواسم محض ثواب به زن سید بی بضاعت بگیرم؛ بچه سید پیدا بکنم تا گناهانم آمرزیده بشه.

- علویه: خدا ذلیلت بکنه! من اگه یکی از بته‌های صحراء رو می‌کندم، بهش می‌گفتم که من سیدم، زوار امام رضا هستم، مرو با خودش می‌برد. اگه رو سنگایی که زیارت میرن می‌شیسم، می‌غلتید و منو با خودش می‌برد. یک سقلمه به پهلوی زینت سادات زد. اگه این بلاخوردها، برق زدها، کوفت گرفته‌ها نبودن، خودم مثله این سنگا می‌غلتیدم می‌رفتم زیارت!»(همان: ۴۱، ۴۰)

«علویه خانم» با وجود تصاویر زنده، گویا و خشن خود سخت ناتورالیستی است. تأکید یک سویه بر خرافه، رذالت، فقر، جهل و سیمای خشن زندگی، تنها ابعاد خاصی از واقعیت زندگی است. در این داستان حتی یک شخصیت مثبت یا میانه رو حضور ندارد. "یوزباشی"، "پنجه باشی"، "آقا موچول"، "کرم علی" و "عبدالحالق" گرگ‌های گرسنه‌ای هستند که پیوسته در کمین همدیگراند. چیزی به نام احساس همدردی، مادرانه، پدرانه و فرزندی میان این خانواده نیست. زندگی تنها سیمای خشن و زشت خود را به کسان داستان نشان می‌دهد. "علویه خانم" از "عصمت سادات" و دو بچه دیگر به عنوان وسیله‌ای برای گرمی بازار مجلس پرده‌دار بهره می‌جوید:

«بچه‌ها مثل طفلان مسلم، گردشان را کج می‌گرفتند و علویه وقت بزنگاه، آن‌ها را نیشگون می‌گرفت و از صدای ناله و زاری آن‌ها، تماشاچیان به گریه می‌افتدند»(همان: ۳۰)

در مقاله «تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی صادق هدایت با تأکید بر طبقه‌بندی انبه‌گرام»، نوشته حمد پارسا، اقبال مرادی، فصلنامه تخصصی مطالعات داستانی سال

اول، شماره سوم، بهار ۹۲ به داستان « حاجی آقا » پرداخته شده است. ما در این مجال چند مورد به تیپ‌های شخصیتی این داستان می‌افزاییم.

الف) رئیس و رهبر و مدیر

" حاجی آقا " مخالف با نیروهای مترقی اجتماعی در درون و بیرون کشور است. چون او چیزهایی برای از دست دادن دارد، با بلشویسم و نیروهای سرمایه ستیز، مخالف است. کشور شوراهرا را دشمن می‌دارد. هیتلر به شوروی تاخته؛ پس او را به دوستی گرفته و برای پیروزی آلمان لحظه شماری می‌کند. با این همه، یکی از علل اصلی شوروی ستیزی او، از دست رفتن فرصت‌های استثنایی اقتصادی او در رژیم تزاری بوده است:

« آقا مرام اشتراکی یعنی چی؟ اگر خوبه، مال خودشان... پیش از این بلشویک بازی، من سالی ده هزار تومن، پرتقال به روسيه صادر می‌کردم. حالا مردمش یک تکه نان هم ندارند که بخورند چه برسد به پرتقال » (حاجی آقا، ۱۳۴۴: ۴۱)

چون نیروهای مردمی از ارزش نیروی کار در برابر سرمایه دفاع می‌کنند و چنین آوازه‌گری‌هایی ممکن است به کارگران کارخانه‌های کشباوی و پارچه بافی او سرایت کند، مدافعان کارگران را دشمن می‌دارد. در مورد " منادی الحق " می‌گوید: « آقا این مرتبه، جاسوس خطرناکیه. حتماً بلشویکه. بگذارید از مریض خونه که درآمدم، این منادی الحق را می‌اندازمش توی هلفدونی تا قدر عافیت را بدونه » (همان: ۱۲۰)

ب) خوشگذران

یکی دیگر از ویژگی‌های همگانی سرمایه اندوزان بی فرهنگ و سنتی، تقدس نمایی و ادعای همنوع دوستی آنان است با خود می‌گوید:

« کی از آن دنیا برگشته؟ مگر با پول نمی‌شه حج و نماز و روزه را خرید؟ پس هر کس پول داشت، دو دنیا را داشت. در ماه محرم توی تکیه‌ها و حسنیه‌ها و مجالس روضه خوانی در صدر مجلس جا می‌گرفت... هروقت گذارش به مسجد می‌افتداد، دست وضوی می‌گرفت و یک نماز محض رضای خدا می‌گذاشت » (همان: ۵۸)

پ) کمال طلب

مراد: پیشخدمت حاجی آقا است. مراد در داستان « حاجی آقا » تمثیلی از مردم است. مردمی که در دوران دیکتاتوری تازه پس از برکناری رضاشاه، که با شعار مردم فریب

«خدمت به مردم و میهن» تاریک‌تر و سنگین‌تر است، با وجود ناخشنود بودن درونی، «بله قربان» گفته و به نمایندگان دیکتاتوری تازه خدمت می‌کنند. مزلقانی: یک روزنامه‌نگار چاپلوس است.

تیپ شخصیت‌های رمان «قمارباز»

در رمان «قمارباز» بحث قمار بحثی محوری است. به نظر می‌رسد داستایفسکی می‌خواهد نوعی فلسفه زندگی را تشریح کند. شباهت زندگی با قمار در چیست؟ در هر دو واقع شدن یک امر، قطعی نیست و همه چیز بر مبنای شанс و اتفاق شکل می‌گیرد. گردونه‌ای می‌چرخد و برخی می‌برند و برخی می‌بازنند. آدم‌ها بین گزینه‌هایی که دارند (که محدود هم هست) انتخاب می‌کنند و نتیجه البته با تصادف و اتفاق قرین است. همانگونه که در قمار اتفاقات غافلگیر کننده می‌افتد.

در این رمان چهره‌ها و فضاهای زیاد تشریح نمی‌شود ولی کاری که داستایفسکی در آن تبحر خاصی دارد تحلیل شخصیت‌های است.

الف) تیپ ظاهری

۱. آلكسی ایوانیچ: «بیست و پنج سال دارم، فارغ التحصیل دانشگاه‌هم، نجیب‌زاده‌ام و ...» (قمار باز، ۱۳۹۵: ۶۶)

۲. پولینا آلساندرونا: «بله زیباست، ظاهراً زیباست! مگر نه اینکه عقل و هوش از سر دیگران هم زایل می‌کرد. ... موهایش پر از رگه‌هایی حنایی است. چشم‌هایش دقیقاً به چشم‌های گربه می‌ماند. نگاه مغدور و نخوت بارش هم جای خود دارد...» (همان: ۵۹)

۳. میستر آستنی: «محجوب و پارسای وسواسی، گرفتار عشق، جالب و مضحك است، ...» (همان: ۳۵)

ب) همراهی با همه

راوی رمان قمارباز «نه» گفتن برایش دشوار است. آلكسی ایوانیچ در برابر پولینا، مادر بزرگ و مادموازل بلانش قادر نیست که «نه» بگوید: «من در برابر همه دستورات شما گوش به فرمانم؛ اما نتیجه کار به من ربطی ندارد. من که گفته بودم، چیزی عایدتان نمی‌شود...» (همان: ۴۶)

آلکسی ایوانویچ در مقابل مادر بزرگ: «آلکسی ایوانویچ تو باید بیشتر پیش من بیایی تو خودت هم همیشه کنارم باش و تو آلکسی ایوانویچ وقتی به گردش رفتیم، پس یک راست باید برویم آنجا! تو آلکسی ... بیفت جلو!»(همان: ۱۱۱، ۹۰، ۱۰)

ج) رمانیک محزون

دوستدار عشق به وصال نرسیده

«او محبوبی دارد که دل در گرو عشق هم دارند، بی آنکه توان وصلت با او را داشته باشد. زیرا هنوز به میزان کفاایت گولدن نیندوخته است. پس دو دلباخته، با تسلیم و رضا به انتظار می‌نشینند و صادقانه، لبخند بر لب به قربانگاه می‌روند»(همان: ۴۲)

پ) تیپ مشاهده گر

اهل مطالعه

«باز دلم هوای نوشتن کرده؛ چون گاه شب‌ها، حقیقتاً کار دیگری ندارم. این خیلی غریب است که گاه فقط برای وقت گذرانی، از این کتابخانه نفرت انگیز، از رمان‌های پل دی کوک(با ترجمه آلمانی اش) را برای مطالعه می‌گیرم که راستش را بخواهید اصلاً تحملشان را ندارم و برای خواندنشان از خودم حیرت می‌کنم: انگار ترسم از این است که مبادا با خواندن یک کتاب جدی و ارزنده و یا با سرگرمی جدی دیگری،...»(همان: ۱۵۸)
«از وقتی که یادداشت‌هایم را کنار گذاشته و کمترین نگاهی به آن‌ها نینداخته‌ام، حدود یک سال و هشت ماه می‌گذرد و حالا که فقط از شدت اندوه و غم خواستم خودم را سرگرم کنم، بی اختیار شروع کردم به خواندنشان»(همان: ۲۱۷)

نتیجه بحث

پژوهش حاضر، یک پژوهش بینا رشته‌ای است که بر اساس نظریات روان‌شناسی صورت گرفته است؛ شخصیت افراد مختلف طبق نظریه روان‌شناسی گورجیف به ۹ دسته تقسیم می‌شود که از آن‌ها به عنوان تیپ‌های شخصیتی یاد می‌شود. در این پژوهش، چنانکه پیش‌تر هم به آن اشاره شد می‌توان به چند نتیجه کلی دست یافت:

- اینکه هر دو نویسنده بیش از هر موضوع دیگر به موضوع حضور شخصیت‌های تیپیک در محیط داستان‌های خود پرداخته‌اند که به رکود و ایستایی فضای جامعه

داستانی دامن زده است. هدایت و داستایفیسکی با به نقد کشیدن این ساختار در قالب شخصیت‌های درون‌گرا، منزوی، شکست‌خورده و ... عمل شخصیت‌ها را در برابر حوادث داستانی خود به مبارزه می‌طلبند. تعدد شخصیت به عنوان بیماری اجتماعی و روانی، شخصیت‌ها و محیط داستانی را تحت تأثیر قرار داده‌اند و هر دو را از خود شناسی، قدرت عمل و پویایی بازداشت‌هایند.

۲- نگاه کلی هدایت و داستایفیسکی به شخصیت و شخصیت‌پردازی متفاوت است در بعضی از تیپ‌های شخصیتی اشتراک دارند به طور مثال: رمان‌تیک محزون، کمال‌طلب، وفاجو و وفاخو، کمک‌گرا، اختلال فکری، خیال‌پرداز و همراهی با همه، موفق و بازیگر. ولی تیپ مشاهده‌گر تنها تیپی است که در این بررسی تنها در رمان «قمار باز» داستایفیسکی به آن پرداخته است.

۳- نتیجه نشان می‌دهد که از میان شخصیت‌های بررسی شده تیپ رمان‌تیک محزون بیشتر مد نظر هر دو نویسنده بوده است که بیشتر این شخصیت‌ها دارای خصلت‌هایی چون نامیدی، افسردگی، دیدن نیمه خالی لیوان، توجه به نکات منفی دیگران و امثال آن‌ها می‌باشند بیشترین ویژگی‌های این تیپ شخصیتی در آثار هدایت شامل دو داستان «بوف کور» و «سه قطره خون» می‌شود که این تیپ در رمان «قمار باز» داستایفیسکی نیز به چشم می‌خورد.

جدول ۱: تیپ‌های شخصیتی داستان‌های صادق هدایت در یک نگاه

نام داستان	نام مجموعه داستان	نام داستان	شخصیت و تیپ شخصیتی	رتبه بندی
حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا، بازیگر، رمان‌تیک محزون
		دوام الوزاره	آقا کوچیک	رئیس
		خیزان نژاد		کمال طلب
		مزلقانی		کمال طلب
		منادی الحق		رئیس

کمال طلب	مراد		
کمک‌گرا و دهنده	جوان پرده دار	علویه خانم	علویه خانم
رمانتیک محزون	راوی	سه قطره	سه قطره
رهبر و رئیس، کمک‌گرا	داش آکل	خون	خون
رمانتیک محزون	راوی	بوف کور	بوف کور

جدول ۲- تیپ‌های شخصیتی داستان‌های فیودور داستایفسکی در پک نگاه

نام داستان	نام مجموعه	رتبه بندی	شخصیت و تیپ شخصیتی
قامار باز	قامار باز	رمانتیک محزون، میانجی، مشاهده‌گر، کمال طلب	راوی
پولینا	مادربرزگ	موفق و بازیگر، میانجی، وفاجو و وفاخو، رهبر و رئیس	ژنرال
میستر آستلی	مشاهده‌گر	رمانتیک محزون	
مادموازل بلانش	کمال طلب، خوشگذران		

تطبیق تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی هدایت و داستایفسکی با تأکید بر طبقه‌بندی انبه‌گرام / ۱۰۱

آقا	آقا	آقا	نژاد																
حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا	مزلقانی	*						*								*	
حاجی آقا	حاجی آقا	مراد		*						*								*	
قمارباز	قمارباز	الکسی ایوانویچ		*				*		*	*				*			*	
قمارباز	قمارباز	مادمواز ل بلانش		*		*		*		*	*			*	*	*	*	*	

خصوصیات تیپ کمک‌گرا و دهنده (۲)																			
مجموعه داستان	دانستان	تخته‌یار	برادر	رسانه‌روابط	
علویه خانم	علویه خانم	علویه خانم	جوان پرده دار		*								*						
قمارباز	قمارباز	قمارباز	زنرال		*			*					*						

خصوصیات تیپ موفق و بازیگر (۳)																			داند
مجموعه داستان	دانستان	تخته‌یار	بل	داند	
حاجی آقا	حاجی آقا	حاجی آقا	*	*	*	*	*	*	*	*	*						*	*	
قماربا ز	قماربا ز	مادریز رگ	*		*	*	*	*						*		*			

خصوصیات تیپ رمان‌نیک محزون (۴)

مجموعه داستان	داستان	شخصیت‌های داستان	پیوس	خالی کردن عقده به روش	آلهه‌ای اهل مخدنه عده	الگوی هلا دادن به گذشته و	ندگی نکاری	عقدای	فقط در این هیجانات	دوستدار عشق به وصال	خنلا، فکری	دوستدار حیوانات	تو بے کاف منفی دیگران	لارضه	فسد	گوششگیر	منزوی	نممه خالی لیوان را میدینند	خسته آن‌ذگی	عتماد به نفس باشند	نظیف و شیک پوش
سه قطره خون	سه قطره خون	راوی	*			*								*	*	*				*	
سه قطره خون	سه قطره خون	سیاوش	*										*	*						*	
بوف بوف کور	بوف بوف کور	راوی	*	*	*	*	*	*					*	*	*	*	*	*	*	*	
قمارباز قمارباز	قمارباز باز	راوی	*			*						*	*					*			
قمارباز قمارباز	قمارباز باز	ژنرال	*				*					*			*					*	
قمارباز قمارباز	قمارباز باز	پولیانا	*					*				*	*		*				*	*	

خصوصیات تیپ مشاهده‌گر (۵)

مجموعه	داستان	داستان	شخصیت‌هایی	داستان	شیوه کندو	دست	کشف حقایق	جلد	فکر مستقل	میکروسکوپ	پریز از آنسان	فینک	دریافت کننده	قوی	متفرق از ظاهر	کار و عمل	کی است	عادی آداب	مسنفل	کمپود	دوستدار داشن	مشاهده‌گر
قمارباز	قمارباز	قمارباز	راوی	*		*			*						*						*	
قمارباز	قمارباز	قمارباز آستلی	میستر آستلی					*	*						*						*	

تطبیق تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی هدایت و داستایفسکی با تأکید بر طبقه‌بندی اینه گرام / ۱۰۳

خصوصیات تیپ وفاجو و وفاخو (۶)																		
مجموعه داستان	داستان	شخصیت‌هایی	داستان	دل	گامان	لوشه گیر	شکاک	برگز	دهان	اعتماد	کاردار چاق	کاردار سیاست	عدم اعتماد به	عدم اعتماد به	نمود	نیک پنیر	نیزه وزی بله	نیزه از موقوفیت
حجی آقا	حجی آقا	حجی آقا	حجی آقا	*		*		*	*	*	*	*			*			
قمارباز	قمارباز	مادربرز	مادربرز						*						*		*	

خصوصیات تیپ خوشگذران (۷)

مجموعه داستان	داستان	شخصیت‌هایی	داستان	لذت
حجی آقا	حجی آقا	حجی آقا	حجی آقا										*	*	*	*	
قمارباز	قمارباز	قمارماز	قمارماز	*					*								*

خصوصیات تیپ رئیس و رهبر و مدیر (۸)

مجموعه داستان	داستان	شخصیت‌هایی	داستان	داستان	داستان	داستان	داستان	داستان
حجی آقا	حجی آقا	کوچیک	منادی	*	*	*	*	*
حجی آقا	حجی آقا	حق	داش	*	*	*	*	*
سنه قطره خون	داش آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	آکل	*	*	*	*	*
قمار باز	قمار باز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	مادربرز	*	*	*	*	*

خصوصیات تیپ میانجی (۹)												
نمودار سنت	نیت	نیت لای	نیت لای	نیت لای	لشکر
سنه قطره خون	داش آكل	داش آكل	داش آكل				*	*	*	*		*
سنه قطره خون	داش آكل	داش آكل	کاکارست م	*							*	
قمار باز	قمار باز	قمار باز	راوی				*	*	*			*
قمار باز	قمار باز	قماربزر گ	مادربزر		*							*

کتابنامه

- اسکولز، رابرت. ۱۳۹۳ش، عناصر داستان، ترجمه فرزانه طاهری، چاپ پنجم، تهران: نشر مرکز.
- آذر، امیر اسماعیل. ۱۳۹۴ش، ادبیات ایران در ادبیات جهان، چاپ چهارم، تهران: سخن.
- آهنگر، کتایون. ۱۳۸۵ش، مهارت‌های تیپ‌شناسی، چاپ اول، تهران: انتشارات شهیدی پور.
- براهنی، رضا. ۱۳۶۲ش، قصه نویسی، چاپ سوم، تهران: نشر نو.
- بهارلوئیان، شهرام و فتح الله اسماعیلی. ۱۳۷۹ش، شناختنامه صادق هدایت، تهران: نشر قطره.
- دادستایوفسکی، فئودور. ۱۳۹۵ش، قمارباز، ترجمه نازلی اصغرزاده، چاپ اول، تهران: دنیای نو.
- کاتوزیان، محمدعلی همایون. ۱۳۷۳ش، بوف کور هدایت، چاپ اول، تهران: نشر مرکز.
- هدایت، صادق. ۱۳۱۱ش، سه قطره خون، چاپ اول، تهران: جاویدان.
- هدایت، صادق. ۱۳۳۴ش، حاجی آقا، چاپ سوم، تهران: چاپ پیروز.
- هدایت، صادق. ۱۳۵۶ش، علویه خانم، چاپ اول، تهران: جاویدان.
- هدایت، صادق. ۱۳۸۳ش، بوف کور، چاپ اول، اصفهان: انتشارات صادق هدایت.
- یونسی، ابراهیم. ۱۳۵۵ش، هنر داستان نویسی، چاپ سوم، تهران: امیرکبیر.

مقالات

پارسا، سید احمد و اقبال مرادی. ۱۳۹۲ش، «تیپ‌شناسی شخصیت‌های داستانی صادق هدایت با تأکید بر طبقه‌بندی اینه گرام»، فصلنامه تخصصی مطالعات داستانی، سال اول، شماره سوم، بهار.

پور الخاص، شکرانه و زهرا سلجوقی. ۱۳۹۴ش، «بررسی شخصیت‌های رمان میرامار بر اساس مکتب انجاگرام»، هشتمین همایش پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی بهمن ۱۳۹۴، صص ۵۰۹-۴۹۵.

دهقان، بهرام و سمیه شریعتی زاده. ۱۳۹۶ش، «بررسی بدینی، یأس و نهیلیسم در افکار ابوالعلاء معربی و صادق هدایت»، فصلنامه مطالعات ادبیات تطبیقی، سال یازدهم، شماره ۴۲، تابستان، صص ۱۱۵-۱۳۲.

Bibliography

- Scholes, Robert. 2014, Elements of the Story, translated by Farzaneh Taheri, fifth edition, Tehran: Markaz Publishing .
- Azar, Amir Ismail. 2015, Iranian literature in world literature, fourth edition, Tehran: Sokhan.
- Ahangar, Katayoun. 2006, Typological Skills, First Edition, Tehran: Shahidipour Publications .
- Braheni, Reza 1983, Story Writing, Third Edition, Tehran: No Publication .

- Baharlouian, Shahram and Fathollah Ismaili. 2000, *Shenakhtnameh of Sadegh Hedayat*, Tehran: Qatreh Publishing .
- Dostoevsky, Fyodor. 2016, *Gambler*, translated by Nazli Asgharzadeh, first edition, Tehran: Donyaye No .
- Katozian, Mohammad Ali Homayoun. 1994, *Buf Kur Hedayat*, first edition, Tehran: Markaz Publishing .
- Hedayat, Sadegh. 1311, three drops of blood, first edition, Tehran: Javidan .
- Hedayat, Sadegh. 1955, *Haji Agha*, third edition, Tehran: Pirooz edition .
- Hedayat, Sadegh. 1977, *Alavieh Khanum*, first edition, Tehran: Javidan .
- Hedayat, Sadegh. 2004, *Buf Kur*, first edition, Isfahan: Sadegh Hedayat Publications .
- Younesi, Ibrahim. 1976, *The Art of Story Writing*, Third Edition, Tehran: Amirkabir .

Articles

- Parsa, Seyed Ahmad and Iqbal Moradi. 2013, "Typology of Sadegh Hedayat Fictional Characters with Emphasis on Enneagram Classification", Specialized Quarterly Journal of Fiction Studies, First Year, Third Issue, Spring .
- Poor Al-Khaz, Shokrallah and Zahra Seljuqi. 2015, "Study of the characters of Miramar novel based on the Enneagram school", the eighth conference on Persian language and literature research, February 2015, pp. 509-495 .
- Dehghan, Bahram and Somayeh ShariatiZadeh. 2017, "A Study of Pessimism, Despair and Nihilism in the Thoughts of Abul Ala Moari and Sadegh Hedayat", Quarterly Journal of Comparative Literature Studies, Year 11, Issue 42, Summer, pp. 115-132.

Adaptation of the Typology of Hedayat and Dostoevsky Fictional Characters with Emphasis on Enneagram Classification

Rana Mohammadpour Talei: M.Sc. Student of Comparative Literature of Ali Charkh Nilufari Higher Education Institute of Azarbaijan, Tabriz, Iran

Parvaneh Adelzadeh: Faculty Member Persian Language and Literature Department, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran (Associate Professor)

Adelzadehparvanhe@yahoo.com

Kamran Pashaei Fakhri: Faculty Member of Persian Language and Literature Department, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran (Associate Professor)

Abstract

The present study is to investigate the typology of Hedayat and Dostoevsky fictional characters with emphasis on the nine classifications of "Enneagram ;" including perfectionist, helper, successful and actor types, sad romance, observer and thoughtful, faithful and loyal, entertaining ,boss and mediator; And each has its own characteristics. This article examines five of Hedayat's stories and a Dostoevsky novel. Enneagram theory is a structure that examines the nine main human characters and the complex relationships within them. This method, which has been studied scientifically and empirically by American researchers and psychologists, is a structure designed by a Greek-Russian researcher named Ivanovich Gordjeev, and it is the result of his research on the culture, religions, and philosophies of mystical myths. The research method is descriptive and the data are reviewed by library and document analysis according to the content analysis technique .

Keywords: character definition, sad romance, inner transformation ,seeker.